

JSEM DOST DOBRÝ?

Ryan vyrůstal jako věřící člověk. Ach, ano, těšilo ho občas se sem tam pobavit a říci nějaký ten neškodný vtípek. Přitom pravidelně navštěvoval bohoslužebná shromáždění. Oženil se s krásnou ženou a společně nádherně zpívali a ona přitom hrála na staré piano. Byly to většinou písně o Boží lásce. V jejich oblíbené se zpívá: „Velmi jsem se od Boha vzdálil, nyní se vracím zpět domů.“

Ale potom si jeho žena našla jiného muže. Od té doby se Ryanův život rychle sesypal. Zažíval jeden problém za druhým, až do doby, kdy šel nakonec do vězení za prodej kradených aut. Když se vrátil z vězení domů, začal v nové práci; stále ale překračoval zákon, a tak se vrátil do vězení ještě na pár let.

Když se později rodina a náhodný přítel pokoušeli Ryana přesvědčit, aby se vrátil k Bohu, tiše jim odpověděl: „Nejsem pro Boha dost dobrý, aby mě přijal zpátky.“

Cítili jste už někdy, že nejste dost dobří? Možná jeden z vašich rodičů či oba vám to dávali na vědomí. Možná to byli spolužáci ve škole. Nebo vaši učitelé. Mohl to být třeba i váš šéf. Nebo všich-

ni dohromady. Ale nějak jste prostě věděli, že jste ve vašem životě nenaplnili očekávání důležitých lidí, lidí, jejichž lásku a respekt jste chtěli a potřebovali nejvíce. A jestliže jste nebyli dobří pro ně, jak byste jen mohli doufat, že budete dost dobří pro Boha?

Martin Luther toto také cítil. Víra a pověry v jeho náboženství ho naplňovaly strachem z Boha, krutého diktátora a nemilosrdného soudce. Jako mladý muž se stále obával, že by Boha rozzlobil nebo urazil. Čím více četl Bibli, tím více viny cítil. Zkoušel nalézt odpuštění a klid pústem, studiem ve dne v noci, týráním sebe sama, až do té doby, kdy mu přestalo sloužit zdraví; avšak stále se cítil vinen a zoufalý.

Nakonec, když se všechno zdálo beznadějně, mu jeho nový přítel ukázal úplně odlišný pohled na Boha. Tento starší muž ukázal Lutherovi v Božím slově, že by se měl přestat dívat na sebe a přestat myslet na hrozný trest za přestoupení Božího zákona. Namísto toho by se měl dívat na Ježíše jako na Spasitele, který hříchy odpouští. „Namísto toho, abys sám sebe týral kvůli množství svých hříchů,“ řekl: „Vlož se do rukou Vykupitele. Důvěřuj Mu.“

Při jednom z posledních pokusů nalézt svobodu od hříchu začal Luther vystupovat „Pilátovo schodiště“ po svých kolenou. Náhle uslyšel zvučný hlas, který říkal: „Spravedlivý bude živ z víry“ – neexistuje nic, co bys mohl UDĚLAT pro svoji záchranu. Myšlenka, že se člověk může zachránit sám svojí vlastní pílí, je základem každého falešného náboženství. Bůh po nás nepožaduje udělat něco strastiplného a obtížného, abychom dosáhli odpuštění hříchů. Nemusíme se účastnit dlouhých, únavných poutí nebo provádět bolestivé pokání, abychom získali Jeho odpuštění. V Římanům 3,20 se říká, že žádný člověk nemůže být prohlášen za spravedlivého, a tomu, jemuž bylo odpuštěno, jde to jen skrze víru.

Každý pokus žít spravedlivý svatý život prostřednictvím vlastní síly je odsouzen k nezdaru. Bible říká, že NIKDO není spravedlivý, není ani jeden. Neboť VŠICHNI zhřešili a jsou daleko od Boží slávy - každá osoba na světě (Římanům 3,10,23)! Je tedy tvůj případ beznadějný? A můj?

Možná si myslíš, že jsi příliš špatný na to, aby tě Bůh miloval. Ale i když jsi byl opravdu velmi hříšný, čím horší jsi, tím více potřebuješ Ježíše. Existuje pouze jeden „neodpuštělný hřích“ – pouze jeden

hřích, který Bůh neodpustí (Matouš 12,31). Je to celoživotní tvrdohlavé odmítání přijmout Boží pozvání k lítosti a dovolení Duchu svatému, aby ve tvém životě pracoval.

Jestliže si úmyslně vybereme, že budeme pokračovat v hříchu, není už žádná oběť, nic, co můžeme udělat, co by zakrylo naše hříchy (Židům 10,26). Ale On zaslíbil, že „jestliže své hříchy vyznáváme, on je věrný a spravedlivý, aby nám hříchy odpustil a očistil nás od každé nepravosti“ (1. Janova 1,9). „Kdo zakrývá svá přestoupení, neuspěje, ale kdo je vyznává a opouští, naleznou slitování“ (Příslaví 28,13). Kristus řekl, že kdokoliv, kdo hřeší, je „otrokem hříchu“. Důsledkem hříchu je vina. A vina může být velmi těžký náklad, ničící své oběti, ne pouze duchovně a emočně, ale dokonce i fyzicky a duševně. Ale léčba protilátkou – na vinu je odpuštění - dává čisté svědomí a klid naší myslí. Kristus ujišťuje: „Když vás Syn osvobodí, budete skutečně svobodni“ (Jan 8,36).

Nedomnívej se, že někdy dokážeš být „dost dobrý“. Pouze Kristus může být. Přesto od nás Bůh stále očekává, že budeme spravedliví, svatí a poslušní Jeho zákona. Ale sami od sebe nemůžeme být nikdy schopni plně poslouchat Boha ani

v každé myšlence, ani slovu ani činu. Děje se tak pouze skrze Jeho moc, skrze Jeho Svatého Ducha, že náš život může být změněn. Pokud Bohu plně důvěřujeme, pokud denně hledáme Jeho vůli pro naše životy, zatoužíme dělat to, co On chce. Je to skrze víru – skrze úplnou důvěru v Ježíše Krista, v Jeho smrt na kříži za naše hříchy – že Bůh, Otec a Soudce veškerého lidstva, přijímá Kristovu spravedlnost na místo našeho pochybení. Potom tě Bůh miluje a jedná s tebou tak, jako miluje svého vlastního Syna, Ježíše.

Satan chce zničit tvoji víru a tvoji naději, aby ses Boha vzdal. Satan chce, abys věřil, že jsi pro Boha příliš špatný na to, aby tě zachránil, že tvůj případ je beznadějný, že ty jsi příliš špatný na to, aby tě Bůh miloval a odpustil ti. Satan se snaží, abys věřil tomu, že k Bohu nemůžeš přijít, dokud na to nejsi dost dobrý. Avšak na satanovo obvinění smíme odpovědět Božím slibem: „*kdo ke mně přijde, toho nevyženu ven*“ (Jan 6,37). Řekni nepříteli, že Kristova krev, prolitá na kříži, očišťuje od všech hříchů. Jestliže uděláš byť jen malý krok k Bohu v lítosti, On naslouchá, dychtivě na tebe čeká, kdy Mu odevzdáš svůj život.

Jako Martinovi Lutherovi řekl moudře jeho

přítel: „Poslouchej Božího Syna. On se stal člověkem, aby ti tak dal ujištění o Boží přízni.“ Ujistil Luthera, že máme laskavého nebeského Otce, a doporučil mu: „Miluj Toho, který nejdříve miloval tebe.“

Ježíšova láska nám dovoluje přijít k Němu takoví, jací jsme, hříšní, bezmocní, závislí. Můžeme přijít s veškerou naší slabostí, pošetilostí, hříšností a padnout k Jeho nohám s prosbou o odpuštění. On nás chce obklopit svojí láskou, uzdravit naše zraněné životy a očistit nás od všech hříchů. Je pravda, že Bůh nenávidí hřích, ale miluje každého hříšníka. On poslal Ježíše světu proto, aby KAŽDÝ člověk, který se rozhodne přijmout Jeho lásku a odpuštění, mohl zakusit pokoj a radost, která přichází s osvobozením od viny.

Můžeš jako apoštol Pavel říci: „*Ježíš Kristus přišel na svět zachránit hříšníky, z nichž já jsem tím největším.*“ Kristus by zemřel třeba jen za jediného hříšníka. V evangeliu Janově 3,16 nás ujišťuje, že „*tak Bůh miluje svět, že dal svého jediného Syna, aby žádný, kdo v něho věří, nezahynul, ale měl život věčný.*“

Tím „žádný, kdo v něho věří“ myslí TEBE.

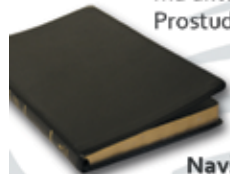

Zajímají Tě i jiná témata?

Prohlédni si další letáčky s životně důležitými tématy!

Chceš poznat Bibli více?

Nejprodávanější kniha všech dob má aktuální poselství i pro Tebe. Prostuduj Bibli ještě dnes!

Navštiv náš web
nebo využij kontaktní informace níže:

www.GLOWONLINE.org/CZECH
E-mail: info@glowonline.cz

JSEM DOST
DOBRÝ?